

Мокряк К.О.

*студентка 2-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»*

АКТУАЛІЗАЦІЯ ПРОБЛЕМИ ЗДІЙСНЕННЯ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

У наш час Україна має цілком всі умови для подальшого реформування інституту адвокатури. Однак існує низка проблем, з якими вона стикається. Це, особисто той факт, що українське законодавство у сфері про надання кваліфікованої правової допомоги та організацію адвокатської діяльності, не повністю відповідає міжнародним стандартам; немає наявності механізму реалізації принципу рівності сторін у суді; неопрацьованість механізму при наданні юридичної допомоги; бракування правового регулювання діяльності адвокатів на території інших держав; відсутність постійної і цілісної системи для підготовки та перепідготовки професійних кадрів адвокатури; існування певних залежностей адвокатських утворень від діяльності органів державної влади; неприсутність самостійного, корпоративного регулювання адвокатських утворень; нестача реальної незалежності адвокатів.

Правова держава заснована на принципі верховенства права. Надає захист права людини через правоохоронну систему. Рішення приймаються судами тільки на фундаменті чіткого професійного розслідування, ретельної підготовки справи та переконливих доказів у суперечливому судовому процесі. У цій державі немає необхідності завдавати шкоди професійним правам і гарантіям адвокатів або праву людини обвинуваченого на отримання обвинувального вироку. На наш превеликий жаль, дуже немала кількість вироків, в Україні, частково була спричинена серйозними порушеннями права сторони захисту. Такі порушення відбуваються, незважаючи на законодавчі заходи. До основних порушень прав адвокатів України належать: а) відмовляти адвокатам у доступі до своїх клієнтів; б) порушувати право на конфіденційне спілкування адвоката та клієнта; в) не забезпечити адвоката чи невчасно надати доступ до інформації та матеріалів справи; г) проводити незаконні обшуки в офісах та конфіскацію документів, що становлять адвокатську таємницю; д) порушувати статус адвоката у кримінальному провадженні; е) зловживання притягненням до адвокатів дисциплінарних заходів та порушення кримінальних проваджень проти адвокатів; ж) використовувати позасудовий вплив на адвоката та його майно.

Ці порушення несуть в собі дуже негативний характер, бо мають вплив на права обвинуваченого, а також на права та професійні гарантії їх адвокатів. Вони постійні та повсюдні, і трапляються, не дивлячись на намагання багатьох сторін стримати та компенсувати заподіяну шкоду.

Вони дуже серйозно підривають верховенство права та встановлену законом належну правову процедуру [2].

Українці мають розуміти, що адвокатам потрібно вільно виконувати свої професійні функції без зовнішнього впливу чи тиску. Інтереси тих, кому надає захист адвокат, потребує виключення втручання, порушення незалежності адвокатів або посягання на дотримання адвокатської таємниці. Адвокатам повинен бути гарантований достатній спектр прав та гарантій не лише на папері, а й при практичному здійсненні їх професійної діяльності. Насправді адвокат, який захищає права людей в Україні, стає ворогом усіх чиновників, оскільки вони захищають свої корпоративні інтереси. Сумно, але, суспільство ще здається не готовим відстоювати рівність адвокатської діяльності та державного примусу, і такий невеликий відсоток справжніх професійних юристів серед парламентарів, що вони навіть не можуть зрозуміти необхідність такої рівності. Зробивши аналіз на поточне становище, одразу виникає прикре питання: якщо адвокат незахищений, що відбувається з тими, кого він захищає? [3]

Розвивати та вдосконалювати інститут адвокатури зараз є дуже необхідним та нагальним для створення справді юридично-демократичної європейської Української держави. Так, у реформі адвокатури, зміни повинні вноситися обережно, розумно, продумано, але швидко і радикально. Тільки тоді ми можемо говорити про реформи, і лише тоді вони матимуть результати і наслідки. Звичайно, крім того треба вдосконалювати та виправляти деякі окремі правила та положення. Однак це вже не реформа, а «косметичний ремонт». І коли це буде зроблено, це теж важливо, але це питання «гігієни». Хтось може бути у такому стані ще рік, хтось може жити з ним роками, а комусь може не знадобитися цей «косметичний ремонт». [5].

Адвокатура України завжди була і залишається прибічником реформ, які направлені на подальшу адаптацію чинних європейських практик. Таким чином, пріоритетністю реформування адвокатури є зберігання статусу незалежності професії та підвищення професійних стандартів. Запорукою цього є ефективне адвокатське самоврядування, а також посилення і захист прав та гарантій Українська адвокатура підтримувала та підтримує реформи, які направлені для подальшої адаптації сучасної європейської практики. Тому пріоритетними цілями реформи адвокатури є захищати та зберігати незалежність професії та підвищувати рівень професійних стандартів. Ключовим є ефективне адвокатське самоврядування, зміцнення, захист прав та гарантій і професійної адвокатської діяльності. [1].

Список використаної літератури:

1. Гвоздів В.А. «Зміни заради змін не просто не потрібні – вони шкідливі»
URL: <http://unba.org.ua/publications/print/1654-zmini-zaradi-zmin-ne-prosto-ne-potribni-vonishkidliivi.html>

2. Проект ЄС «Підтримка реформ у сфері юстиції в Україні» Захист прав адвокатів та гарантій адвокатської діяльності: Заклучення та рекомендації. – Justice Cooperation Internationale: Ритіс Йокубаускас, Оксана Цимбрівська, Марк Сегал URL: http://www.justicereformukraine.eu/wpcontent/uploads/2016/06/ProtectingAdvocatesMemo_FINAL_ukr.pdf

3. Рябенко П. Газета по-українськи – створення єдиної правничої професії Новий закон і старі проблеми адвокатури, URL: – <https://gazeta.ua/blog/12360/novij-zakon-i-stari-problemi-advokaturi>

4. Стельмахук А. Реформи розпочинаються тоді, коли приходять нові люди з мотивацією до змін. URL: <http://yur-gazeta.com/interview/andriy-stelmashchuk-reformirozpochinayutsya-odi-koli-prihodyat-novilyudi-z-motivacieyu-do-zmin.html>

Науковий керівник: старший викладач кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Курганський Олександр Валерійович**

Моргунський Б.О.

студент 1-го курсу магістратури факультету цивільної та господарської юстиції Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ АДВОКАТІВ УКРАЇНИ ЯК УМОВА НАЛЕЖНОГО ЗДІЙСНЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Враховуючи те, що адвокатська діяльність багатогранна, вона потребує дієвого захисту зі сторони держави. Розглядаючи питання гарантій адвокатської діяльності потрібно розуміти дані гарантії як сукупність правових засобів, що забезпечують реалізацію, охорону та захист прав і законних інтересів адвокатів під час здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту. У статті 23 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» зазначений перелік гарантій адвокатської діяльності, особливу увагу серед яких на нашу думку, варто приділити обшуку адвокатів та забезпеченню безпеки, причому не тільки під час участі у кримінальному судочинстві, а взагалі в процесі виконання будь-яких завдань покладених на адвоката[1]. Дане питання на сьогодні є досить важливим у зв'язку з розширенням прав адвокатів, реформами в адвокатурі та популяризацією адвокатської професії в Україні.

Основні гарантії адвокатської діяльності закріплені в Основних положеннях ООН “Про роль адвоката”, прийнятих VIII Конгресом ООН по запобігання злочинам у серпні 1990 року: Уряд повинен забезпечити